

изстрелитъ на противника. Да излѣзе на позиция на източния склонъ на платото значеше да се изложи на сигурно поражение отъ многото турски батареи насреща; отъ позицията, която бѣше заело, пъкъ то обстреляваше едва само една окопана четириоръдейна с. с. турска батарея и предъ нея встрани окопана пехота. Дветѣ български батареи насочиха огъня си по издадената турска батарея, по която стреляха и други батареи. Когато тя замълъкна, тогава 3-а батарея пренесе огъня по турските окопи.

По този начинъ, при най-неблагоприятни условия, българската артилерия разви най-силенъ огънь и подкрепи настъплението на пехотата.

Тъй като развръщането на пехотните бригади стана съ движение напредъ, настъплението почна още въ самото начало на развръщането и продължава въ строй за движение подъ артилерийски огънь до гребена на бѝлото. Посрещнати съ ураганенъ огънь на гребена, частите, особено подръжките, го минаха съ прибъгвания, като търсѣха мяста по-малко изложени на турския артилерийски огънь. Това причини известна задръжка, толкова повече, че въ началото турската артилерия, не обезпокоявана нито отъ пехотенъ, нито отъ артилерийски огънь, биеше изключително българската пехота. Обаче, когато влѣзе въ действие българската артилерия, тогава турските батареи тръбаше да взематъ мярки за собствената си безопасност и поведоха двубой съ българската артилерия. Въ това именно време българската пехота засили своите прибъгвания по полегатия склонъ къмъ Карагачъ дере. Но турската артилерия се опомни и разбра, че, макаръ и да има всички условия да вземе върхъ надъ българската артилерия, тя би изгубила борбата, ако остави българската пехота безнаказано да се приближи. Затова част отъ турските батареи стреляха изключително по пехотата, а другите при всяка възможност пренасяха огъня върху нея. При това, съ напредването си къмъ Карагачъ дере, 4-а Преславска дивизия даваше бойния си редъ напредъ и го излагаше на странично поражение на батареите, разположени на фланговете на турската позиция.

Твърде много страдаше отъ турската артилерия 1-а бригада и особено 19-и полкъ, защото, докато турците, отъ една страна, бѣха съсрѣдоточили повечето си батареи срещу тая бригада, отъ друга, въ нейния боенъ участъкъ българската артилерия бѣше по-слаба, защото броеше само три с. с. и петъ не с. с. батареи,